

Sygn. akt II K 384/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Belchatowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Robert Sobczak

Protokolant: Katarzyna Kaczmarek

w obecności Rej. Prokuratora: Włodzimierza Gusty

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 06.09.2016 r., 18.10.2016 r., 17.11.2016 r., 05.12.2016 r.

sprawy **K. K. (1) (K.)** – urodzonego (...) w Z., syna T. i W. z domu B.,

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 25 kwietnia 2015 roku do 3 lipca 2015 roku oraz od 10 września 2015 roku do stycznia 2016 roku uporczywie nękał swoją żonę A. K. poprzez wydzwanianie o różnych porach dnia i nocy, wysyłanie do niej obraźliwych i poniżających wiadomości tekstowych sms, śledzenie, przebywanie w miejscu pracy, obserwowanie i podglądanie w miejscu zamieszkania, rejestrowanie faktów z życia prywatnego żony poprzez wykonywanie zdjęć, tj. o czyn z art. 190a § 1 kk;

II. w dniu 11 września 2015 roku w mieszkaniu nr (...) na Osiedlu (...) w B. naruszył czynności narządów ciała swojej żony A. K. w ten sposób, że popychał żonę, a następnie złapał ją rękami za głowę i zaczął szarpać jej głowę we wszystkie kierunki, powstałe obrażenia naruszyły czynności ciała A. K. na okres poniżej siedmiu dni, tj. o czyn z art. 157 § 2 kk;

1) na podstawie art. 66 § 1 i § 2 kk w zw. z art. 67 § 1 kk warunkowo umarza postępowanie karne w stosunku do oskarżonego K. K. (1) na okres próby 1 (jednego) roku odnośnie zarzucanych mu czynów z punktów I i II z tą zmianą, że z opisu czynu z punktu I eliminuje stwierdzenie: „przebywanie w miejscu pracy, obserwowanie i podglądanie w miejscu zamieszkania, rejestrowanie faktów z życia prywatnego żony poprzez wykonywanie zdjęć” oraz z tym uzupełnieniem opisu czynu z pkt II, że po zwrocie „we wszystkie kierunki” dodaje stwierdzenie „czym spowodował u pokrzywdzonej nadciężnięcie, bądź skręcenie kręgosłupa szyjnego, a”

2) na podstawie art. 67 § 3 kk zobowiązuje oskarżonego K. K. (1) do wpłacenia na rzecz pokrzywdzonej A. K. kwoty 500 (pięćset) złotych w terminie 3 (trzech) miesięcy od uprawomocnienia się wyroku z tytułu obowiązku zadośćuczynienia za doznaną krzywdę za czyn z punktu II aktu oskarżenia;

3) na podstawie art. 230§2 kpk nakazuje wydać oskarżonemu K. K. (1) urządzenia (...) szczegółowo opisane w wykazie dowodów rzeczowych nr II /23/16/P pod pozycją II i III i numerami Drz 225/16 i Drz 226/16 (k-91) ;

4) na podstawie art. 230§ 2 kpk nakazuje wydać (...) Sp. z.o.o. płyty CD-R szczegółowo opisane w wykazie dowodów rzeczowych:

- nr I /231/15/P pod pozycją I i numerem Drz 223/16 (k-38);

- nr II /23/16/P pod pozycją I i numerem Drz 224/16 (k-91);

- nr III/74/16/P pod pozycją I i numerem Drz 227/16 (k-160), po uprzednim wykonaniu ich kopii i dołączeniu do akt sprawy;

5) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 80 (osiemdziesiąt) złotych opłaty i 767,61(siedemset sześćdziesiąt siedem 61/100) z tytułu zwrotu wydatków.

Sygn. akt II K 384/16

UZASADNIENIE

;

K. K. (1) został oskarżony o to, że:

I. w okresie od 25 kwietnia 2015 roku do 3 lipca 2015 roku oraz od 10 września 2015 roku do stycznia 2016 roku uporczywie nękał swoją żonę A. K. poprzez wydzwanianie o różnych porach dnia i nocy, wysyłanie do niej obraźliwych i poniżających wiadomości tekstowych sms, śledzenie, przebywanie w miejscu pracy, obserwowanie i podglądanie w miejscu zamieszkania, rejestrowanie faktów z życia prywatnego żony poprzez wykonywanie zdjęć,

tj. o czyn z art. 190a § 1 kk;

II. w dniu 11 września 2015 roku w mieszkaniu nr (...) na Osiedlu (...) w B. naruszył czynności narządów ciała swojej żony A. K. w ten sposób, że popychał żonę, a następnie złapał ją rękami za głowę i zaczął szarpać jej głowę we wszystkie kierunki, powstałe obrażenia naruszyły czynności ciała A. K. na okres poniżej siedmiu dni,

tj. o czyn z art. 157 § 2 kk.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. K. i K. K. (1) byli małżeństwem i mieszkali w B. na ulicy (...) w bloku nr (...) pod numerem mieszkania (...). Razem z nimi mieszkali ich dzieci córka P. K. (lat 21) i syn K. K. (3) (lat 17). Pożycie małżonków K. w ostatnim czasie układało się źle i pokrzywdzona wyprowadziła się od męża 25.04.2015 roku. Od tego momentu na jej telefon komórkowy zaczęły przychodzić wiadomości SMS z numerów telefonów komórkowych (...) oraz (...). Z treści otrzymywanych wiadomości tekstowych wynikało, że ktoś ją śledzi i chce przedstawić ją w złym świetle jej mężowi. Wiadomości te wysyłane były o różnych porach dnia i nocy. Ponadto A. K. otrzymywała w nocy głuche telefony. O czynności te podejrzewała swojego męża K.. W dniu 25.05.2015 roku pokrzywdzona złożyła pozew rozwodowy w Sądzie Okręgowym w Piotrkowie Trybunalskim. K. K. (1) razem ze swoimi dziećmi podejrzewał żonę o zdradę i dlatego zaczął ją obserwować. Gdy zlokalizował lokal na (...) w B., gdzie wyprowadziła się jego żona zaczął jeździć w te okolice czasami razem z synem lub córką w celu zebrania dowodów na zdradę żony. W tych okolicach mieszka także jego matka więc często tam bywał. Pokrzywdzona była właścicielem samochodu O. (...) nr rej (...), który od maja 2015 roku wyłącznie sama użytkowała. Wcześniej jeździł nim także oskarżony. W dniu 22.06.2015 roku w samochodzie tym pod maską po stronie kierowcy zauważyła, że jest zainstalowane urządzenie (...), o którym nie wiedziała. O zainstalowanie jego podejrzewała męża, gdyż uważała, że to on ją śledzi i wysyła do niej wiadomości tekstowe z różnych numerów telefonów komórkowych. Kolejne urządzenie (...) w swoim samochodzie A. K. ujawniła w sierpniu 2015 roku. W urządzeniu tym była karta SIM sieci P. o numerze (...). Urządzenia zainstalowane w samochodzie pokrzywdzonej pozwalały na lokalizowanie celów, zarządzanie zdalnie przez SMS lub (...), ponadto mogły pracować w trybie nasłuchu dźwięków z otoczenia. Ponadto stwierdzono, że zainstalowana karta SIM od 25.04.2015 roku współpracowała z numerami (...) telefonów, z których pokrzywdzona otrzymywała wiadomości SMS. Tego rodzaju sytuacja związana z wysyłaniem SMS-ów na telefon pokrzywdzonej była od 25.04.2015 roku do dnia 03.07.2015 roku. Później nastąpiła przerwa, gdyż pokrzywdzona złożyła zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa. Następnie od 10.09.2015 roku pokrzywdzona kolejne wiadomości tekstowe zaczęła otrzymywać z numerów telefonów komórkowych (...), (...), (...). Przychodziły także wiadomości SMS z numeru telefonu komórkowego, który oficjalnie posługiwał się K. K. (1)- (...). Z tego numeru telefony i SMS-y nasiliły po 10.09.2015 roku. W dniu 07.10. 2015 roku oskarżony wysłał wiadomość tekstową, w której nazywa żonę „najgorszą szmatą” i pisze o jej znajomym, w dniu 05 i 09.10.2015 roku w wysłanym SMS-ie nazywa ją „francą” i przesyła kolejne wiadomości oraz zdjęcie samochodu O. (...) pisząc, „tu stoi k..... samochód”. Jego SMS-y dotyczyły cały czas

kontaktów pokrzywdzonej z innym mężczyzną. W dniu 11.12.2015 roku oskarżony ze swojego telefonu napisał SMS do A. K., w którym zawarł między innymi sformułowanie „A. jesteś wyrefinowana szmata, k...,dziwka, prostytutka i zdzira nie chcę cię znać nie pisz nie dzwoń nie oglądaj się za moją osobą jak mnie spotkasz to dopóki nie zdechniesz każde wychodzące słowo z twojej gęby jest kłamstwem i śmierdzi jak padlina franco pieprzona”. Niektóre rozmowy pokrzywdzonej z mężem słyszała jej koleżanka E. P., z którą pokrzywdzona razem pracowała jako dozorca domowy. E. P. słyszała wówczas jak K. K. (1) wyzywa pokrzywdzoną od szmaty. W momencie, gdy A. K. złożyła pozew o rozwód oskarżony przyszedł do jej pracy i rozmawiał z E. P. na ten temat. Prosił ją, aby wpłynęła na jego żonę, by wróciła do niego. Podczas tej rozmowy nic złego na A. K. nie mówił do jej koleżanki i zachowywał się spokojnie. Oboje natomiast małżonkowie K. żalili się na zachowanie współmałżonka do sąsiadki I. P.. K. K. (1) przesłał 06.01.2016 roku na telefon żony wiadomość SMS, w której używał w stosunku do niej wulgarnych słów, pisząc między innymi, że się kurwi, a w dniu 21.01.2016 roku przysłał jej wiadomość, w której życzył pokrzywdzonej wszystkiego najgorszego.

(dowód : częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. K. (1) k- 215-217 i k-228 w zw. z k 131-132, k-134-135, zeznania świadka A. K. k-217-219 w zw. z k-8v od słów „tamte zeznania” do słów „zakłócenia” i z k-3v od słów „ja nie mieszkam” do słów „się porusza” w zw. z k-12 od słów „cały czas” do słów „z tego numeru” w zw. z k-53v słów „zostałam zmuszona” do słów „męża K. K. (1)” w zw. z k-60v od słów „w dniu 18 listopada” do słów „przez niego nękana” w zw. z k-68v od słów „w dniu dzisiejszym” do słów „(...)” i z k-98v od słów „w uzupełnieniu” do słów „z siebie dumna”, zeznania świadków W. S. k- 225 w zw. z k- 102v od słów „do ostatniego” do słów „one przychodziły”, P. K. k-225 -226 w zw. z k 105 v od słów „jestem” do słów „jej nie nęka”, częściowo zeznania świadka K. K. (3) k- 227 w zw. z k-108 v od słów „jestem” do słów „w tej sprawie”, zeznania świadków E. P. k-227-228 w zw. z k- 111od słów „jestem koleżanką” do k-112 do słów „pod blokiem”, I. P. k-229 w zw. z k117 v od słów „ja znam” do słów „nękania A. K.”, notatka urzędowa k-42, protokół oględzin telefonu marki N. należącego do A K. k- 17-20 i k-74-78, płyta z oględzin samochodu O. (...) k-24, opinia (...) k- 141-144, protokół odtworzenia utrwalonego zapisu na płycie CD wraz informacją o połączeniach k- 83-90, kserokopia wiadomości SMS k-71).

W dniu 11.09.2015 roku A. K. poszła do swojego mieszkania, w którym przebywał

wtedy oskarżony z synem K. K. (3). A. K. chwilę porozmawiała z synem, a następnie chciała wziąć pudełka, do których jej rzeczy spakował oskarżony. Gdy zabierała swoje rzeczy i chciała z nimi wyjść z mieszkania, K. K. (1) nagle stał się agresywny wobec pokrzywdzonej. Najpierw zaczął ją wyzywać, a następnie popychał ją i wyganiał z domu, aż w pewnej chwili stanął przed żoną złapał jej głowę i szarpał nią we wszystkich kierunkach. A. K. broniąc się kopnęła oskarżonego i gdy ją puścił i szybko podeszła do drzwi wejściowych. Gdy je otworzyła, to stali już za drzwiami funkcjonariusze Policji, którzy przeprowadzili rozmowę z oskarżonym, a pokrzywdzona udała się do swojego miejsca zamieszkania. W dniu 16.09.2015 roku A. K. udała się do lekarza, gdyż bolał ją kark po tym zdarzeniu i stwierdzono u niej uraz skrętny odcinka szyjnego.

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. K. (1) k- 215-217 w zw. z k 131-132, k-134-135 , zeznania świadka A. K. k-217-219 w zw. z k-8 v od słów „tamte zeznania” do słów „zakłócenia” i z k-3v od słów „ja nie mieszkam” do słów „się porusza” w zw. z k-12 od słów „cały czas” do słów „z tego numeru” i z k-53v słów „zostałam zmuszona” do słów „męża K. K. (1)” i z k-60v od słów „w dniu 18 listopada” do słów „przez niego nękana” ” i z k-68v od słów „w dniu dzisiejszym” do słów „(...)” i z k-98v od słów „w uzupełnieniu” do słów „z siebie dumna”, częściowo zeznania K. K. (3) k- 227 w zw. z k-108 v od słów „jestem” do słów „w tej sprawie”, zaświadczenie lekarskie k-70).

Biegły lekarz sądowy dr n. med. R. K. (1) stwierdził w wydanej opinii pisemnej, że A. K. w wyniku zdarzenia jakie miało miejsce w dniu 11.09.2015 roku doznała nadciągnięcia, bądź skręcenia kręgosłupa szyjnego i są to obrażenia ciała naruszające czynności narządów jej ciała na okres czasu poniżej 7 dni (art. 157§2 kk). Jednocześnie biegły stwierdził, że obrażenia te mogły powstać w okolicznościach podanych przez pokrzywdzoną .

(dowód : opinia pisemna dr R. K. k-100)

Wyrok Sądu Okręgowego rozwiązujący związek małżeński K. i A. małżonków K. z winy obojga małżonków stał się prawomocny w dniu 01.12. 2016 roku (bezsporne).

Oskarżony **K. K. (1)** ma 47 lat. Jest rozwiedziony i ma dwoje dzieci w wieku 21 i 17 lat. Posiada wykształcenie zawodowe, z zawodu jest elektromonterem oraz pracuje w Warsztacie Przemysłowym z/s w B. i zarabia 1600 złotych miesięcznie brutto . Nie był dotychczas karany.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego K. K. (1) k. 215-216, informacja z (...),242).

Oskarżony K. K. (1) nie przyznał się do dokonania zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień. W postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił, iż żona od maja 2015 roku wyprowadziła się z domu i wniosła pozew o rozwód. K. K. (1) przyznał się że ją śledził, gdyż chciał dowiedzieć się kim jest jej kochanek. Ponadto chciał mieć dowody dla Sądu w sprawie rozwodowej. Tak doradził mu jego adwokat. Dowiedział się, że jego żona wyprowadziła się do lokalu na ulicy (...) w B. i jak w tych okolicach bywał, to widział pokrzywdzoną z obcym mężczyzną. Sąd w ich sprawie orzekł w dniu 17.02.2016 roku rozwód z winy obojga małżonków. K. K. (1) przyznał się, że założył dwa urządzenia (...) w samochodzie O. (...), którym jeździła jego żona. Pierwsze urządzenie założył rok temu, gdyż samochód ten nie był ubezpieczony od kradzieży, a drugie urządzenie założył później, gdyż samochód kiedyś zniknął z jego pola widzenia mimo założonego jednego (...)u. Ponadto chciał na bieżąco wiedzieć, gdzie jego żona bywa z mężczyzną, z którym go zdradza, aby mieć dowody na sprawę rozwodową. Oskarżony przyznał się że pisał ze swojego telefonu komórkowego różne SMS-y do pokrzywdzonej będąc w złości na nią, ale ona też pisała do niego różne wiadomości tekstowe na telefon. Odnośnie drugiego zarzutu oskarżony stwierdził, że podczas pobytu pokrzywdzonej w domu w dniu 11.09.2015 roku nie uderzył jej, a to ona wówczas go prowokowała i robiła awanturę.

K. K. (1) ponadto podniósł, że zajmuje się dziećmi. Córka stara się o rentę inwalidzką, a jego żona pierwszy raz w marcu 2016 roku zapłaciła alimenty na syna w kwocie 400 złotych, które ma zasądzone przez Sąd.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego K. K. (1) k- 215-217 w zw. z k 131-132, k-134-135).

Z ustaleń Sądu wynika, że pożycie małżeńskie A. i K. K. (1) uległo znacznemu pogorszeniu w 2015 roku i pokrzywdzona złożyła w maju pozew o rozwód. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego oraz zeznaniom świadka A. K., z których wynika, że został wydany wyrok o rozwiązaniu ich związku małżeńskiego z winy obojga stron. Wyrok ten uprawomocnił się 01.12.2016 roku. Jest to okoliczność, której żadna ze stron nie kwestionowała, stąd nie było konieczności dopuszczania dowodu z akt sprawy rozwodowej.

Z ustaleń Sądu wynika, że od 25.04.2015 roku pokrzywdzona przestała mieszkać we wspólnym mieszkaniu z mężem i dziećmi znajdującym się w bloku na ulicy (...) w B.. Za takimi ustaleniami Sądu przemawiają zeznania A. K., którym Sąd dał wiarę. Już tego dnia otrzymywała różne wiadomości tekstowe SMS z telefonów, których nie знаła i z wiadomości tych wynikało, że jest obserwowana i podejrzewana o zdradę. Były również do niej głuche telefony w nocy. Oskarżony gdy dowiedział się i o pozwie rozwodowym żony od razu zaczął ją podejrzewać o zdradę i chciał mieć jakiś dowód na tę okoliczność dla Sądu przed, którym miała być sprawa rozwodowa. Zaczął obserwować żonę i często ją widywał na ulicy (...) w B., gdzie mieszkała i była w towarzystwie mężczyzny. Oskarżony bywał w tych okolicach stosunkowo często, gdyż tam mieszka jego matka. Zdarzyło się, że poszedł do miejsca pracy swojej żony i rozmawiał z jej koleżanką z pracy E. P., którą wypytywał o A. K.. Jednocześnie poprosił E. P., aby porozmawiała z jego żoną i przekonała ją, by wróciła do domu i dalej, aby mógł z nią być w związku małżeńskim. Za tego rodzaju ustaleniami Sądu przemawiają częściowo wyjaśnienia oskarżonego w których przyznał się, że pisał będąc zdenerwowanym różne wiadomości tekstowe SMS ze swojego telefonu komórkowego o numerze (...) na telefon komórkowy pokrzywdzonej. Sąd także dał wiarę zeznaniom A. K., że tego rodzaju sytuacja miała miejsce. Fakt ten potwierdza także protokół z odtworzenia zawartości telefonu A. K., gdzie odczytano zapisane w tym telefonie wiadomości SMS. W pełni zasługują na wiarę zeznania E. P., która potwierdziła fakt wizyty oskarżonego w miejscu jej pracy i rozmowy na temat powrotu pokrzywdzonej do oskarżonego. Jednocześnie świadek podała, że oskarżony wówczas był spokojny i nic złego o żonie nie mówił. Z ustaleń Sądu wynika, że tego rodzaju sytuacja była do 03 lipca 2015 roku, a następnie nastąpiła przerwa,

bo pokrzywdzona złożyła zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa. Z ustaleń Sądu wynika, że oskarżony założył dwa urządzenia (...) w samochodzie O. (...), który użytkowała jego żona, aby wiedzieć gdzie (i ewentualnie z kim) ona w danym momencie przebywa. Za takimi ustaleniami Sądu przemawiają wyjaśnienia oskarżonego, w których potwierdził, że to on bez wiedzy pokrzywdzonej zainstalował te urządzenia. Z wyjaśnieniami oskarżonego w tej części korespondują zeznania pokrzywdzonej, która w czerwcu 2015 roku znalazła jedno z tych urządzeń, a następnie w sierpniu 2015 roku znalazła drugie urządzenie w swoim samochodzie. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, w których podał, że obserwował żonę, czasami ze swoim synem, robił zdjęcia, gdyż chciał mieć dowody jej zdrady dla Sądu. Fakt ten potwierdził również świadek K. K. (3), którego zeznania w tej części zasługują na wiarę. Sąd dał także wiarę zeznaniom P. K., z których wynika, że ojciec szukał dowodów na zdradę pokrzywdzonej. W tym miejscu podnieść należy, że dzieci stron zdecydowanie są bardziej związane z oskarżonym, który się nimi zajmuje, niż z pokrzywdzoną. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, w których twierdził, że nie wysyłał żadnych wiadomości SMS do A. K. z innych telefonów komórkowych niż ten, który posiadał. Otóż przy znalezionym w sierpniu 2015 roku urządzeniu (...) w samochodzie A. K. była karta SIM sieci (...), która współpracowała od 25.04.2015 roku z numerami telefonów, z których wiadomości SMS otrzymywała pokrzywdzona. Za takimi ustaleniami Sądu przemawia protokół z odtworzenia utrwalonego zapisu zawartego na płycie CD wraz z załącznikami połączeń i informacją telekomunikacyjną (vide k-83-90) . Tak więc skoro oskarżony przyznał się, że zainstalował to urządzenie (...), to i karta SIM była jego własnością. Tylko zatem on mógł wysyłać te wiadomości lub ktoś na jego zlecenie, a na to nie ma dowodów, że brała w tym udział inna jeszcze osoba. Sąd dał wiarę zeznaniom świadków A. P. , A. U., K. J., z których wynika, że w zasadzie nic nie wiedzą na temat nękania pokrzywdzonej wiadomościami z różnych numerów telefonów. Wprawdzie jeden z numerów telefonu, którym wysyłano wiadomości tekstowe do pokrzywdzonej – (...), jak zeznał K. J. miał używać jego siostrzeniec A. P., ale on zaprzeczył, żeby z tego numeru korzystał. Niewiele wniosły do sprawy zeznania świadków W. S. , B. L., C. M., gdyż świadkowie ci nic bliżej nie wiedzieli na temat nękania pokrzywdzonej. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka I. P., której obie strony jako jej sąsiedzi żaliły się wzajemnie na zachowanie współmałżonka. Z analizy treści wiadomości tekstowych wynika, że od września 2015 roku oskarżony ponownie nasilił wysyłanie obraźliwych wiadomości tekstowych do pokrzywdzonej ze swojego telefonu o numerze (...) oraz innych i ten proceder kontynuował jeszcze aż do stycznia 2016 roku. Za takimi ustaleniami Sądu przemawia protokół oględzin telefonu pokrzywdzonej, w którym zachowały się niektóre wiadomości wysyłane przez K. K. (1). Bezsporne jest w sprawie, iż ich treść jest obraźliwa dla A. K. i dotyczy generalnie pretensji oskarżonego o to, że miała mieć romans z innym mężczyzną. Niewiele wniosły do sprawy zeznania świadka S. P., którego oskarżony podejrzewał o romans z pokrzywdzoną, a który zaprzeczył temu. Sąd w tym postępowaniu nie ustalał tej okoliczności, gdyż nie był to proces w sprawie rozwodowej. Sąd natomiast dał wiarę zeznaniom S. P., że oskarżony wielokrotnie pisał do niego różnej treści wiadomości tekstowe, ale jak wynika z zeznań tego świadka zgłosił ten fakt na Policję. Treść wiadomości SMS kierowanych przez oskarżonego do pokrzywdzonej jednoznacznie świadczy, że te działania miały charakter uporczywego nękania jej, gdyż ona sobie nie życzyła takich SMS-ów od K. K. (1). Nie można natomiast przyjąć, że działaniem przestępczym oskarżonego było obserwowanie żony w trakcie trwania sprawy rozwodowej i zbieranie dowodów na jej zdradę. Tego rodzaju działania są legalne i często strony w trakcie sprawy rozwodowej wynajmują specjalistyczne firmy trudniące się zbieraniem takich dowodów zdrady drugiego małżonka. Także nie można przyjąć, że oskarżony dopuścił się jakiegokolwiek przestępstwa odwiedzając w miejscu pracy koleżankę pokrzywdzonej E. P. i prosząc ją, aby wstawiła się za nim u jego żony i nakłoniła ją do powrotu do niego.

Z ustaleń Sądu wynika natomiast, że w dniu 11.09.2015 roku gdy pokrzywdzona przyjechała do mieszkania na ulicy (...) po swoje rzeczy oskarżonego w pewnym momencie poniosły nerwy i złapał ją za głowę oraz nią potrząsał. Tego rodzaju zachowanie było pod wpływem impulsu, gdyż K. K. (1) zrozumiał, że żona już nie wróci do niego skoro zabiera rzeczy. Sąd zatem nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego i zeznaniom K. K. (3) w tej części, której twierdzili, że takiego zdarzenia nie było. Co do przebiegu tego zdarzenia na wiarę zasługują zeznania A. K., która 16.09.2016 roku udała się do lekarza, gdyż bolała ją głowa oraz kark i uzyskała stosowne zaświadczenie lekarskie o stwierdzonych u niej obrażeniach ciała. W pełni wiarygodna jest opinia pisemna wydana przez biegłego lekarza sądowego dr R. K. (1), z której wynika, że obrażenia stwierdzone u pokrzywdzonej mogły powstać w okolicznościach przez nią podanych i naruszyły czynności narządów jej ciała na okres czasu poniżej 7 dni.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd doszedł do przekonania, że oskarżony K. K. (1) podlega odpowiedzialności karnej, ponieważ zostały spełnione warunki konieczne do przyjęcia tej odpowiedzialności. Oskarżony dopuścił się bowiem czynów naruszających normy prawne i zagrożonych przez ustawę sankcjami karnymi, czyny te w ocenie Sądu są społecznie szkodliwe w stopniu wyższym niż znikomy, zaś sprawcy można przypisać winę. Oskarżony w chwili popełniania tych czynów był pełnoletni, poczytalny, nie stwierdzono ponadto żadnych okoliczności wyłączających winę lub bezprawność czynu.

Sąd uznał, iż K. K. (1) działaniem swoim wypełnił znamiona przestępstwa z art. 190a § 1 kk, gdyż w okresie od 25 kwietnia 2015 roku do 3 lipca 2015 roku oraz od 10 września 2015 roku do stycznia 2016 roku uporczywie nękał swoją żonę A. K. poprzez wydzwanianie o różnych porach dnia i nocy, wysyłanie do niej obraźliwych i poniżających wiadomości tekstowych sms. Sąd wyeliminował z opisu tego czynu jako działanie przestępcze zbieranie dowodów na zdradę żony przez oskarżonego.

Działaniem swoim oskarżony wypełnił również znamiona przestępstwa art. 157 § 2 kk, gdyż w dniu 11 września 2015 roku w mieszkaniu nr (...) na Osiedlu (...) w B. naruszył czynności narządów ciała swojej żony A. K. w ten sposób, że popychał żonę, a następnie złapał ją rękami za głowę i zaczął szarpać jej głowę we wszystkie kierunki, czym spowodował u pokrzywdzonej nadciągnięcie bądź skręcenie kręgosłupa szyjnego, a powstałe obrażenia naruszyły czynności ciała A. K. na okres poniżej siedmiu dni. Sąd uzupełnił opis tego czynu, gdyż w akcie oskarżenia nie jest on pełny.

Analizując treść art. 115 §2 kk Sąd doszedł do przekonania, że stopień społecznej szkodliwości czynów zarzucanych oskarżonemu nie jest znaczny. Motywem działania oskarżonego był fakt, że odeszła od niego pokrzywdzona, a on z tym faktem nie mógł się pogodzić. Jednocześnie na nim spoczął obowiązek zajmowania się dziećmi, które ewidentnie mają pretensje do swojej matki, że odeszła od ojca do innego mężczyzny. Rozwód stron został orzeczony przez Sąd z winy obojga małżonków, czego nikt nie kwestionował. Zatem postępowanie pokrzywdzonej miało wpływ na postępowanie oskarżonego związane ze stawianymi mu zarzutami. Jeżeli chodzi o czyn z punktu II aktu oskarżenia, to podnieść należy, że w momencie wydawania opinii pisemnej przez biegłego sądowego co do obrażeń ciała jakich doznała pokrzywdzona, praktycznie wówczas żadne obrażenia nie były widoczne, co biegły zaznaczył w wydanej opinii. Zatem oskarżony nie spowodował u pokrzywdzonej jakiś poważniejszych urazów, aby przyjąć inną ocenę stopnia społecznej szkodliwości tego czynu i ponadto działanie jego było pod wpływem impulsu, gdyż w dniu tego zdarzenia pokrzywdzona przyszła do domu po swoje rzeczy, aby już tam nie wracać. Zostały zatem spełnione przesłanki z art. 66 §1 i 2 kk do warunkowego umorzenia postępowania karnego w stosunku do oskarżonego odnośnie zarzucanych mu czynów. K. K. (1) nie był dotychczas karany, pracuje, utrzymuje i zajmuje się dwojgiem dzieci, przy czym córka jest poważnie chora na zanik mięśni. Strony są już po rozwodzie, a zatem należy przypuszczać, że podobnych czynów oskarżony już nigdy nie dopuści się w stosunku do byłej żony.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd na podstawie art. 66§1i§2 kk w zw. z art. 67§1 kk warunkowo umorzył postępowanie karne w stosunku do oskarżonego K. K. (1) na okres próby 1 roku odnośnie zarzucanych mu czynów z punktów I i II ze zmianami w ich opisie wcześniej omówionymi.

Na podstawie art. 67§3 kk Sąd zobowiązał oskarżonego K. K. (1) do wpłacenia na rzecz pokrzywdzonej A. K. kwoty 500 złotych w terminie 3 miesięcy od uprawomocnienia się wyroku z tytułu obowiązku zadośćuczynienia za doznaną krzywdę za czyn z punktu II aktu oskarżenia. Tego rodzaju orzeczenie jest zasadne przy warunkowym umorzeniu postępowania karnego, gdyż w ten sposób została naprawiona szkoda niematerialna powstała u pokrzywdzonej w wyniku przestępstwa.

Na podstawie art. 230§2 kpk Sąd nakazał wydać oskarżonemu K. K. (1) urządzenia (...) szczegółowo opisane w wykazie dowodów rzeczowych nr II /23/16/P pod pozycją II oraz III i numerami Drz 225/16 i Drz 226/16 (k-91). Bezsporne jest, że te urządzenia zakupił oskarżony, a zatem powinny mu być wydane.

Na podstawie art. 230§2 kpk Sąd nakazał wydać (...) Sp. z.o.o. płyty CD-R szczegółowo opisane w wykazie dowodów rzeczowych:

- nr I /231/15/P pod pozycją I i numerem Drz 224/16 (k-38);

- nr II /23/16/P pod pozycją I i numerem Drz 224/16 (k-91) ;

- nr III/74/16/P pod pozycją I i numerem Drz 227/16 (k-160), po uprzednim wykonaniu ich kopii i dołączeniu do akt sprawy.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 629 kpk. Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 80 złotych opłaty zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz. Z 1983 r., poz 223 z późniejszymi zmianami) i kwotę 767,61 złotych z tytułu zwrotu wydatków.